

Sygn. akt II W 1098/22

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogumiła Dzieciołowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale oskarżyciela z K. w G. – A. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2023 r. sprawy przeciwko

S. A. s. R. i M. z d. R., ur. (...)

w G., PESEL (...)

obwinionemu o to, że:

W dniu 02 sierpnia 2022 r około godz. 22:29 w G. ul. (...) sklep (...) dokonał kradzieży dwóch sztuk kawy N. o łącznej wartości 43,98 zł działając na szkodę (...) S.A., **tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw**

o r z e k a :

1. obwinionego **S. A.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to, na podstawie art. 119 § 1 kw w zw. z art. 19 kw wymierza mu karę 8 (ośmiu) dni aresztu;
2. na podstawie art. 119 § 4 kw orzeka wobec obwinionego **S. A.** obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej (...) S.A. z siedzibą w K. kwoty 43,98 zł (czterdzieści trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu równowartości ukradzionego mienia;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. D. J. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu;
4. zwalnia obwinionego od kosztów sądowych, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 1098/22

UZASADNIENIE

W dniu 2 sierpnia 2022 r. S. A. udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w G.. Wchodząc na salę sprzedaży S. A. w drzwiach wejściowych postawił kosze zakupowe, by zablokować działanie czujników i uniemożliwić zamknięcie drzwi. Następnie ze strefy wejścia S. A. zabrał dwie sztuki kawy N. o łącznej wartości 43,98 zł i opuścił sklep.

/dowody: wyjaśnienia obwinionego – k. 26 – 27, zeznania S. W. – k. 3 – 4, 89v – 90, zapis monitoringu – k. 34, protokół ujęcia – k. 5./

Zabór wskazanych produktów ujawnił pracownik ochrony S. W. podczas przeglądania zapisów monitoringu z wnętrza sklepu.

/dowody: zeznania S. J. – k. 3 – 4, 89v - 90./

S. A. ma (...), jest bezdzietnym kawalerem. Nie pracuje, utrzymuje się z renty w wysokości 1.025 zł. Był wielokrotnie ukarany za wykroczenia przeciwko mieniu. Został również skazany za przestępstwa przeciwko mieniu.

/dowody: dane osobopoznawcze – k. 10, 26 – 26v, odpisy wyroków – k. 58 - 87./

S. A. w toku czynności wyjaśniających przyznał się do zarzuconego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Sąd doszedł do wniosku, iż przyznanie się obwinionego do winy w pełni korespondowało z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym w szczególności z zeznaniami S. J. i zapisem monitoringu, które potwierdzały sprawstwo obwinionego.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom S. J., bowiem były jasne, wewnętrznie spójne, stanowcze, a przede wszystkim korespondowały z zapisem monitoringu z chwili kradzieży. Zaznaczyć należało, iż wizerunek S. A. był znany świadkowi, świadek ujmował wcześniej obwinionego, miał z nim osobisty kontakt, potrafił wskazać cechy charakterystyczne w wyglądzie obwinionego.

Sąd nadał walor wiarygodności dowodowi w postaci zapisu monitoringu, bowiem jego autentyczność nie była kwestionowana w toku postępowania i nie budziła zastrzeżeń sądu.

Sąd ocenił jako wiarygodne odpisy wyroków, bowiem były to dokumenty urzędowe, niekwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd doszedł do wniosku, iż nie było potrzeby przeprowadzenia opinii sądowo – psychiatrycznej na potrzeby niniejszego postępowania. S. A. był już kilkakrotnie badany przez biegłych lekarzy psychiatrów i wnioski tych opinii były tożsame (vide opinie w sprawach Sądu Rejonowego w Grudziądzu, sygn. akt II W 861/22, II K 310/21, II W 420/22). W sprawie II W 861/22 biegli lekarz psychiatra i biegła psycholog opiniowali co do czynu o tożsamym charakterze jak zarzucony w niniejszej sprawie, który miał mieć miejsce w dniu 1 czerwca 2022 r. (a zatem przed datą czynu zarzuconego w niniejszej sprawie), jednakże opinia została wydana w oparciu o badanie przeprowadzone w dniu 26 września 2022 r. (a zatem niedługo po dacie czynu zarzuconego w niniejszej sprawie).

We wskazanych opiniach biegli rozpoznawali u obwinionego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, organiczne zaburzenia osobowości oraz uzależnienie mieszane od substancji psychoaktywnych, jednakże nie skutkowało to zniesieniem ani ograniczeniem poczytalności S. A. co do zarzuconych mu czynów. Biegli wskazywali również, iż S. A. może uczestniczyć w postępowaniach, jednakże z uwagi na obniżoną sprawność intelektualną wymaga pomocy obrońcy. Stąd też posiłkując się wskazanymi opiniami, uznając je za jasne, pełne i niesprzeczne, sąd ustanowił w sprawie obrońcę z urzędu dla obwinionego.

Zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na ustalenie, iż w dniu 2 sierpnia 2022 r.

w G. przy ul. (...) w sklepie (...) obwiniony zabrał dwie kawy N. o łącznej wartości 43,98 zł i opuścił sklep nie płacąc za nie. Jednocześnie ustalone okoliczności działania obwinionego nie pozostawiały wątpliwości, iż działał on z zamiarem kradzieży.

W konsekwencji sąd uznał go winnym wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Wykroczenie z art. 119 § 1 kw jest zagrożone karą grzywny, ograniczenia wolności lub aresztu.

Wśród okoliczności łagodzących sąd uwzględnił przyznanie się obwinionego do winy, jego młody wiek oraz niewielką wartość szkody.

Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił, iż obwiniony wielokrotnie dopuszczał się wykroczeń i występków przeciwko mieniu, zaś orzekane kary wolnościowe nie skutkowały

u obwinionego zmianą zachowania, co świadczy o jego niepoprawności i uporczywości w działaniu polegającym na sprzecznym z prawem pozyskiwaniu dóbr materialnych. Nadto sąd uwzględnił zuchwały sposób działania obwinionego.

W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż tylko kara aresztu jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia wskazane okoliczności łagodzące i obciążające. Mając jednak na uwadze niewielką wartość szkody, przyznanie się do winy oraz to, że do tej pory orzekano wobec obwinionego kary wolnościowe, sąd wymierzył karę aresztu w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Jednocześnie zdaniem sądu kara 8 dni aresztu ma szansę spełnić funkcję represyjną oraz wychowawczą, dając tym samym wyraźny sygnał, iż nawet popełnienie wykroczenia może wiązać się z osadzeniem w zakładzie karnym, co z kolei w ocenie sądu ma szansę zmotywować obwinionego do zmiany zachowania.

Sąd na podstawie art. 119 § 4 kw orzekł wobec obwinionego obowiązek zapłaty na rzecz (...) S.A. w K. kwoty 43,98 zł tytułem zwrotu równowartości ukradzionego mienia, bowiem szkoda ta nie została naprawiona.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej orzeczono na podstawie § 11 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.). Sąd zasądził koszty obrony na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie mając na uwadze treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. SK 66/19 oraz wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. SK 78/21.

Sąd na podstawie art. 121 § 1 kpsw zwolnił obwinionego od kosztów sądowych, obciążając wydatkami postępowania Skarb Państwa z uwagi na jego sytuacją materialną.